

at man er gaaet meget betænksomt til Værks ved kun at prøve sig for ved 2den Behandling med et enkelt Forslag, som jeg tror er saa naturligt, at man ikke behøver at sige Meget derfor. Det blev sidste Gang foreslaaet at ombytte de franske Ord med danske; men det modsatte man sig med den Bemærkning, at den kunde man gjerne lade staa, da de paa en Maade hørte til det militære Sprog, men at det var en anden Sag, om man vilde ombytte Ordet „Oberst“ med et dansk Ord. Det blev udtalt af det ærede Medlem, der nu i Landsthinget repræsenterer Bornholm (Falleßen). Nu kan det gjerne være, at man vilde anføre den modsatte Grund; det skulde ikke undre mig. Den sidste ærede Taler yttrede, at Grunden til, at han ikke havde været med til at stille Endringsforslaget, var den, at han vilde gaa mere radikalt til Værks. Men ved at vedtage dette Endringsforslag gaar man netop i en vis Henseende radikalt tilværks, forsaavidt man derved borttager den sidste tydske Benværmselse for Befalingsmænd; thi „Ritmeister“ tror jeg nok, man nogenlunde kan forsvare som dansk. Den ærede Ordfører havde ikke Noget imod, at man ombyttede Ordet „Oberst“ med „Oversite“; men han vilde ogsaa gaa mere radikalt til Værks, og han var derfor imod at optage Ordet „Overstelieutenant“, fordi det var halvt dansk og halvt fransk. Det er imidlertid umuligt for Riden at forandre begge Dele af Ordet. I Sverrig, hvor jeg veed at den ærede Ordfører har opholdt sig en længere Tid ligesom jeg, vil han have erfaret, at man meget snart vænnes til at sige „Overstelieutenant“ og „Oversite“. Det er lige saa unaturligt at sige „Oberst“ som at sige Nordost og Sydost i Stedet for Nordøst og Søøst, og det er lige saa unaturligt at sige „Oberst“ som „Unterofficer“. Det er naturligt, at vi opgave Ordet „Oberst“ ogsaa i Sammensætninger, efter at vi ere blevne færdige med „Oberkrigskommisair“, „Gemene“ og „Geworbne“. „Oberst“ er det sidste „gemorbne“ Ord, vi give Afsted af Krigstjenesten. Naar man har Glasfet i Haanden, vil man gjerne tale og drikke for Modersmaalet. Her er der nu en Leilighed til i Virkeligheden at gjøre en lille Smule for Modersmaalet, og jeg haaber derfor, at Thinget vil give dette Forslag sit Bifald. Hvis de ærede Medlemmer ville gjøre sig en lille Uleilighed at reise sig derfor, skal jeg have den største Uleilighed til 3die Behandling at udarbejde de ikke saa Endringsforslag, der ville være en Følge af, at dette vedtages. — Dernæst skal jeg tillade mig at sige et Par Ord om Endringsforslaget Nr. 43, som er et af dem, jeg glæder mig mest over. Det gaar jo ud paa, at til at inspicere Fodfolket beordrer Krigsministeren for et Par ad Gangen en af Baabenets Officerer. Det er noget Nyt; dette Forslag har ikke været fremme hverken ifjor eller iforsjor. Jeg tiltræder aldeles, hvad den ærede Ordfører sagde derom, og jeg skal dertil kun sige,

at jeg synes, at det er et Forslag, som særlig den høitærede Krigsminister maatte kunne føle sig tilfreds ved, fordi det giver ham en stor Myndighed, og tillige af Hensyn til følgende Krigsministre, som ofte, naar de tiltræde Posten, kunne finde som Inspektører Folk, med hvem de egentlig ikke dele Hovedanskuelser i militær Henseende med Hensyn til de nævnte Baaben, Fodfolket og Rytteriet. Det kan da være meget behageligt for Ministeren at vide, at han er i Stand til efter en vis Tids Forløb at ombytte den Paagældende med en Anden, som i en ganske anden og høiere Grad kan siges at være „Ministerens Die“. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Evertsmoes) stillede sig mindre velvillig til Forslaget, og hvad han havde derimod var Hensynet til Ministerens Ansvar. Det glæder mig at høre tale om Ministeransvarligheden netop i dette Øieblik, da der gaar Rygter om, at den er slaaet ihjel andet Steds, og at det ærede Medlem er saa søn for Ministeransvarligheden, idet han mener, at Ministeren ikke kan have det fulde Ansvar for Officerens Førfremnelser, naar der ikke er faste Generalinspektører, som kunne faae Leilighed til at lære Officererne at kjende. Det forekommer mig dog rigtignok, at der er et Hensyn, der er meget vigtigere, og det er Hensynet til Troppernes Uddannelse. Det er jo først og fremmest af den Grund, at man ansætter Generalinspektører, at man vil lade overordnede Officerer paase, at Tropperne uddannes i den Land, som Ministeren bærer Ansvar for, at de skulle uddannes i. Netop til at undgaa Ensidighed i den Retning forekommer dette Forslag mig at være særdeles tjenligt.

Frederiksen: Der er jo ikke megen Anledning til i Enkeltheder at drøfte det foreliggende Forslag, og det er kun for at gjøre en ganske almindelig Bemærkning, at jeg har bedet om Ordet, saa meget mere, som det aldrig kunde falde mig ind at gaa ind paa at omtale de militære Enkeltheder. Men der er med Hensyn til disse Forslag, som ligge til forhandling her, en enkelt almindelig Betragtning, jeg ønskede at gjøre gjældende, netop fordi jeg i det Hele fuldkommen kan slutte mig til de Grundsætninger, som ere blevne fremsatte her af Flertallet. Jeg vil saa godt som Nogen holde paa, at vi ved Revisionen af Hærløven søge at komme til Redfættelser ikke blot i Udgifterne, men ogsaa i Henseende til de personlige Byrder, der fordres. Den Bei, som blev betraadt af den forrige Krigsminister, maa vi holde paa at komme videre frem ad. Men netop fordi jeg er enig i de vigtigste af de Grundsætninger, hvorefter Flertallet har samlet sig, ønsker jeg at udtale min afvigende Opfattelse med Hensyn til nogle af de her foreliggende Spørgsmaal. Jeg kan paa ingen Maade billige, at man her vil lægge en saadan særlig Byrde paa enkelte Folk, som Tilfældet er, naar man vil paalægge dem som